Woensdag, 11 November 1942 DAGBLAD 59ste Jaargang, No. 3751

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Vichy tussen twee vuren.

DUITSERS BEZETTEN GEHEEL FRANKRIJK.
Geallieerden en As vallen Tunis gelijk binnen.
Fransen vragen om wapenstilstand te Casablanca.
„Tweede Front voor 1943 vastgesteld", zegt Roosevelt.

DUITSERS TREKKEN ONBEZET FRANKRIJK BINNEN.

De radio van Parijs deelde mede, dat Hitler opdracht gegeven heeft aan het Duitse leger om over onbezet Frankrijk op te rukken. De bekendmaking werd over de radio gegeven enkele minuten na 7 uur. Een zegsman van het Duitse leger las Hitlers brief voor aan Pétain om „de Amerikaans-Britse landing af te slaan" (Londen, (AP) 10.11).

De Duitse troepen spreiden zich uit over de vroegere vrije zone van Frankrijk te bezetten en bereikten Vichy gistermorgen, doch traden niet direct de stad binnen. Men weet niet waar Pétain zich ophoudt. Hij is hedenmorgen niet in Vichy gezien door personen, die gewoonlijk weten waar hij zich bevindt. De berichten in Vichy waren, dat de Franse Regering ogenblikkelijk haar hoofdkwartieren naar Parijs overbrengt, hetgeen zou aanduiden, dat zij volledig met de Duitse strijdkrachten samenwerkt. Doch of Pétain op weg naar Parijs of koers heeft gezet naar Noord-Afrika, weet niemand. Gisteravond zeide hij de donkerste ogenblikken van zijn leven door te maken. Of hij doet op deze wapenstilstandsvraag zal uitmaken of hij met de Duitsers dan wel met de Geallieerden zal samenwerken. Laval is niet naar Vichy teruggekeerd nadat hij zou hebben geconfereerd met Hitler en mogelijk ook met Mussolini te Berchtesgaden. Laval zou tenminste — of het samen met Pétain is of anders — zijn overeenkomen om de Regering te Parijs te vestigen. Het Noordamerikaanse diplomatieke corps en de correspondenten bevonden zich hedenmorgen nog in Vichy. Men zeide hun, dat zij naar Parijs mochten vertrekken.

De radio van Vichy maakte tot 11 uur nog geen melding van Pétain of dat hij geen boodschap van hem om het volk mede te delen wat men zou moeten verwachten van de ernstige wending in de gebeurtenissen, die de beslissing van het wapenstilstandsverdrag van 1940 verkrachten. Een ding is zeker: geheel Frankrijk is weer terug in de oorlog. Het zal nog moeten worden gezien of de Laval-Regering, als een kant opgaat, zal worden bestreden door een Pétain-afdeling, indien die een andere richting kiest. Pétain heeft een jaar geleden, dat hij nooit de vroegeren Geallieerde zou bestrijden. Dit verklaarde hij met het oog op Engeland. De radio van Vichy deed een beroep op het Franse volk om geen enkele betogingen te houden. (Aan de Franse grens, (AP) 11.11).

GEEFT DE BEY VAN TUNIS VERLOF TOT DOORGANG AAN DE U.S.A. TROEPEN?

Het Britse nieuwsagentschap zeide, dat volgens mededeling van de Duitse radio de Bey van Tunis verlof gegeven heeft voor de doorgang van Noordamerikaanse troepen door Tunis. Gezaghebbende kringen hadden geen bevestiging van de asberichten volgens welke de Bey van Tunis toestemming heeft gegeven voor de doorgang van Noordamerikaanse troepen. Men was van mening, dat de verhalen van de as een propagandastuk van de nazies waren. Ook zeide men, dat de berichten zouden kunnen zijn verspreid om een rechtvaardiging te scheppen voor het overbrengen van astroepen naar Tunis om een verdedigingslinie op te werpen tegen de Noordamerikanen (Londen, (AP) 10.11).

ITALIAANSE TROEPEN IN TUNIS?

De Stockholmse correspondent van het Britse nieuwsagentschap deelde mede onbevestigde berichten uit Vichy ontvangen te hebben, dat Italiaanse troepen in Frankrijks Tunische vlootbasis Bizerte zijn aangekomen en dat Italiaanse vliegtuigen gebruik maken van Tunische bases (Londen, (AP) 10.11).

DUITSE TROEPEN LANDEN IN TUNIS.

Een zegsman van het Geallieerde Hoofdkwartier deelde mede, dat Duitse luchttroepen en oorlogsvliegtuigen in Tunis geland zijn. Hij voegde hieraan toe niet de sterkte te kennen van deze Duitsers en vliegtuigen, doch zeide, dat de beweging „geringe tijd" aan de gang is. Verder zeide hij geen inlichtingen te hebben ontvangen of de Duitsers enige weerstand in Tunis hebben ondervonden. In antwoord op een rechtstreekse vraag zeide hij niet te weten of zich reeds Britse en Noordamerikaanse troepen in Tunis bevinden (Londen, (AP) 11.11).

IS GOERING IN AFRIKA?

Tass-berichten uit Stockholm verstrekten enige geruchten uit Berlijn, volgens welke Maarschalk Hermann W. Goering naar Frans Noord-Afrika vertrokken is. Men merkte op, dat hij Zondag niet in München was bij de rede van Hitler (Londen, (AP) 10.11).

CASABLANCA GEVALLEN.

De Columbia Broadcasting System ving een bericht op van de Britse radio. Hierin werd gemeld, dat de Britse Admiraal Sir Andrew Cunningham bekend maakte, dat „alle weerstand van de Vichy- en Laval-strijdkrachten te Casablanca is opgehouden" (New York, (AP) 10.11).

DE VAL VAN ORAN.

Wes Gallagher seint van het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika:

Oran is gevallen voor de aanval van de Noordamerikaanse troepen en met de verovering is vrijwel de gehele Franse weerstand in de Middellandse Zee geëindigd, volgens bekendmaking van Generaal Dwight D. Eisenhower. De Opperbevelhebber van de Noordamerikaanse expeditie naar Noord-Afrika zeide, dat Oran voor de Noordamerikanen viel slechts enkele uren nadat de aanval op de Algerijnse haven begon.

Nu de Noordamerikaanse strijdkrachten reeds Algiers hebben, het ander belangrijk doel aan de Noordkust van Frans koloniaal Afrika, drongen Noordamerikaanse aanvalstanks door de buitenwijken van Oran in een algehele aanval, die om 7.30 uur begon.

Rond de bult van Noord-Afrika in de Atlantische Oceaan bombardeerden Noordamerikaanse vliegtuigen en zware oorlogsschepen de haven van Casablanca. Hun kanonnen hadden het nieuwe Franse slagschip „Jean Bart" in vlammen gezet en de lichte strijdkrachten van Franse torpedojagers opgeruimd, die de Noordamerikaanse landingen aan de Atlantische kust hinderden.

Schout bij Nacht H.K. Hewitt voert het bevel over de vlootmacht, die in strijd is tegen Marokko. Generaal Eisenhower is zeer tevreden over de snelle voortgang van de Noordafrikaanse campagne, welke nog pas in de derde dag is, terwijl een Noordamerikaanse strijdmacht nauw samenwerkend met de Britse en Noordamerikaanse vlooteenheden voortdrong.

Hewitt wierp het volle gewicht van zijn slagvloot in de strijd toen de Franse schepen weerstand boden te Casablanca. Hewitts duikbommenwerpers en vlootkanonnen vaagden een geheel flotielje van Franse torpedojagers en lichtere vaartuigen weg, beschadigden een Franse kruiser en lieten de „Jean Bart" liggen als een brandende romp.

Het verzet van de Franse vloot bij Oran werd op gelijke wijze behandeld door den Britsen Admiraal Sir Andrew Browne Cunningham, die de Fransen afsloeg met vlootkanonnen en luchtbombardementen, terwijl de Noordamerikanen de stad binnenrukten met tanks en infanterie. Om 13 uur was de grote vlootbasis veroverd (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 10.11).

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN WASHINGTON.

Een oorlogscommuniqué van Washington luidt als volgt:

Noord-Afrika: 1. De landoperaties te Algiers zijn opgehouden tijdens onderhandelingen voor het sluiten van een wapenstilstand. Onze Noordamerikaanse troepen werden verwelkomd in de stad en de samenwerking met de Franse arbeiders en bevolking over het algemeen is goed geweest. Gevechtsvliegtuigen van de Royal Airforce bieden dekking boven de baai van Algiers.

2. De Noordamerikaanse troepen hebben Oran veroverd, gesteund door de Koninklijke Mariné, het 12e luchtcorps van het Noordamerikaanse leger en marine-vliegtuigen.

3. Noordamerikaanse vlootstrijdkrachten zijn in grote mate de weerstand overkomen van de Franse vlooteenheden langs de kust in het gebied van Casablanca. Het Franse slagschip „Jean Bart" staat in brand in de haven. Marine-vliegtuigen gingen voort steun te bieden aan de legerstrijdkrachten op de kust. Sagi, Fedhala en Mehdia zijn in onze handen" (Washington, (AP) 10.11).

NEDERLANDERS VECHTEN IN NOORD-AFRIKA.

In Londen wordt bekend gemaakt, dat de Koninklijke Nederlandse Marine en de Nederlandse handelsvloot een werkzaam aandeel hebben in de Geallieerde krijgsverrichtingen in Noord-Afrika (Londen, G.P.D. 11.11).

NIEUWE VLOOTVERSTERKINGEN IN GIBRALTAR AANGEKOMEN.

De radio van Vichy deelde mede, dat machtige Geallieerde vlootversterkingen te Gibraltar zijn aangekomen, waaronder zowel oorlogs- als transportschepen. Het bericht dat uit La Linea stamt, zeide, dat het Britse vliegdekschip „Furious" en 6 torpedojagers de haven van Gibraltar binnenliepen na een Brits convooi van 22 koopvaardijschepen met inbegrip van 2 tankers over de Atlantische Oceaan te hebben geëscorteerd. Het Britse slagschip „Nelson", een kruiser, verschillende torpedojagers en 2 transportschepen zouden ook te Gibraltar voor anker liggen (Londen, (AP) 10.11).

ZWITSERLAND NEEMT BELANGEN VAN VICHY WAAR IN DE V.S.

Het Noordamerikaanse State Department maakte bekend, dat Zwitserland de vertegenwoordiging van de Vichy-Franse belangen in de Verenigde Staten heeft overgenomen (Washington, (AP) 10.1).

VERKLARINGEN VAN KNOX.

De Noordamerikaanse Secretaris van Marine Frank Knox zeide op een persconferentie, dat de Noordafrikaanse campagne „goed gaat". Hij zeide echter „een woord van waarschuwing" te geven betreffende de moeilijkheden en gevaren, welke verbonden zijn aan deze poging in Noord-Afrika. Hij voorspelde, dat de Duitsers hun duikbootensterkte zouden concentreren tegen de Noordamerikaanse voorraadlinies en pogen de vloed van voorraden te stuiten.

Knox prees ten zeerste de wijze waarop de Marine de Afrikaanse operatie uitvoerde, doch zeide, dat de taak van bevoorrading „haar een zware nieuwe verantwoordelijkheid" geeft. Hij was van mening, dat de Afrikaanse krijgsverrichtingen „in de aard van een tweede front" zijn en dat er belangrijke gevechten zouden kunnen ontstaan, waarvan de omvang afhangt van de aard der Duitse tegenmaatregelen. Hij waarschuwde tegen een al te groot optimisme betreffende de terugtocht van Rommel uit Egypte (Washington, (AP) 10.11).

SPANJE EN PORTUGAL ZULLEN UIT DE OORLOG BLIJVEN.

Het Witte Huis deelde mede, dat men zeer bevredigende mondelinge antwoorden heeft ontvangen op de Noordamerikaanse boodschappen aan de hoofden van de Spaanse en Portugese Regeringen, waarbij haar wordt verzekerd, dat zij niets te vrezen zullen hebben van de Geallieerde Landen. De secretaris van den President, Stephen Early zeide, dat nog geen formeel antwoord is ontvangen, noch van Franco, noch van Carmona. Toen men hem vroeg of hij een afschrift van de mondelinge antwoorden kon verstrekken waarover Roosevelt zeide te geloven, dat Spanje en Portugal zich uit de oorlog wensten te houden, zeide Early: „Misschien moet ik het zeer kort en kies doen. Ik zal slechts zeggen, dat zij zeer bevredigend zijn" (Washington, (AP) 10.11).

BIJEENKOMST TE MUENCHEN.

Een bericht uit Bucuresti zeide, dat Hitler, Mussolini en hoge militaire leiders van de as te München zullen bijeenkomen voor een conferentie (Vichy, (AP) 10.11).

Het nieuws van vandaag.

Klaarblijkelijk weet het Franse volk op dit ogenblik nog niet waaraan het zich houden moet nu de Duitsers de onbezette zone zijn binnengevallen en zij de bepalingen van het wapenstilstandsverdrag hebben gebroken. Daar is een partij van Jacques Doriot, die met de Duitsers heult en nu haar kans schoon ziet. Daar zijn er, die het met Pierre Laval houden, doch wat Pierre nu doet weten zij niet. Klaarblijkelijk brengt hij zijn Regering over naar Parijs. Daar is een groot deel van het Franse volk, dat altijd achter Pétain gestaan heeft, maar aan welke zijde de oude Maarschalk zich plaatst weet men niet. Dan zijn de Degaullisten, die het Franse volk geheel willen scharen aan de zijde van de Verenigde Landen en daar is Generaal Henri Honoré Giraud, die mogelijk een Franse Regering in Noord-Afrika zal oprichten. Darlan schijnt nu Laval te hebben dwarsgezeten en naar de Geallieerden te zijn overgelopen. Frankrijk heeft zich nooit voor een dergelijke toestand geplaatst gezien, die zo verward is, dat men eigenlijk niet weet aan wiens orders men zich moet houden.

In Noord-Afrika zijn de belangrijkste steden en bases door de U.S.A.-troepen bezet: Algiers, Oran, Casablanca, Rabat, enz. De weerstand van de Franse koloniale troepen is in Algerië vrijwel gebroken en een bericht van hedenmorgen deelt mede, dat de Fransen een wapenstilstand gevraagd hebben te Casablanca. Welke gebieden deze wapenstilstand zal omvatten is nog niet bekend. De Geallieerden hebben evenwel niet lang gedraald en zijn opgetrokken in de richting van Tunis en Libye......

Maar Hitler en Mussolini hebben besloten tot een wanhopige tegenzet om de bezetting van geheel Noord-Afrika door de Geallieerden tegen te gaan. Duitse troepen zijn per vliegtuig naar Tunis overgebracht.

De Italiaanse mariniers hebben Bizerte bezet en Italiaanse troepen zijn uit Libye Tunis binnengetrokken. Er zijn nog geen berichten omtrent een botsing tussen de Geallieerde en Asstrijdkrachten in deze Franse kolonie, doch deze kunnen niet lang op zich laten wachten.

Churchill heeft gisteren een redevoering gehouden waarin hij vertelde van de campagne, die ondernomen werd. President Roosevelt heeft in Washington een persconferentie belegd waarbij hij uitlegde hoe de voorbereidingen gemaakt zijn voor dit offensief, dat eigenlijk een tweede front voorafgaat. Dit tweede front — zo zeide de President — werd voor 1943 vastgesteld (blz. 2).

Hedenmorgen sprak Premier Churchill in het Britse Lagerhuis waarbij hij een uitgebreid overzicht gaf van de oorlog (blz. 3).

Pétain protesteert tegen Duitse bezetting Vichy-gebied.

Nazies bieden Franse Regering aan zich te Versailles te vestigen.

DE GAULLE DOET EEN BEROEP OP HET FRANSE VOLK.

WAAR IS PIERRE LAVAL?

PÉTAIN RICHT ZICH TOT HET FRANSE VOLK.

Henri Philippe Pétain zeide tot de Fransen in een radio-rede: „Ik dacht, dat ik de donkerste dagen van mijn leven had doorgemaakt." De situatie van vandaag roept slechte herinneringen aan 1940 wakker. Ik vraag u kalm de gebeurtenissen voor ogen te zien." Pétain maakte wederom bekend, dat hij Opperbevelhebber geworden is van de Franse strijdkrachten „bij afwezigheid van Darlan, die in Noord-Afrika wordt vastgehouden."

„Ik groet met droefheid de soldaten, matrozen, vliegers en allen, die hebben gevochten voor de eer en de verdediging van het Vaderland. Fransen thuis en in het Imperium, behoudt het vertrouwen in uw Maarschalk, die aan niets anders denkt dan aan Frankrijk" (Vichy, (AP) 10.11).

DE VERENIGDE STATEN EN DE FRANSE GEBIEDEN IN AMERIKA

Het State Department deelt officieel mede:

De Regering der Verenigde Staten beoogt ten aanzien van haar politiek ten opzichte van de Franse territoria op het Westelijk Halfrond, deze voort te zetten in deze zin, dat met de plaatselijke overheden zal worden onderhandeld, los van Vichy, zolang deze plaatselijke overheden mede deze zelfde politiek willen volgen.

Cordell Hull verklaarde op een persconferentie, dat de invasie van Noord-Afrika geen invloed oefent op de onderhandelingen om demilitarisering van Martinique en andere koloniën. Op een vraag of bezetting van Martinique niet noodzakelijk is, antwoordde Cordell Hull slechts, dat te dezen opzichte de situatie dezelfde blijft (Washington, G.P.D. 11.11).

VREDESONDERHANDELINGEN IN NOORD-AFRIKA?

Berichten, dat Vichy onderhandelt om een vrede te sluiten in Noord-Afrika werden verspreid door kringen van de As nadat Noordamerikaanse troepen Oran namen en andere colonnes in Zuidelijke en Oostelijke richting trokken naar Tunis en Tripolitania. Een gerucht waarin de vredesvoelers werden uitgestoken, kwam door Stockholm uit Berlijn naar een Londens nieuwsblad. Er was geen bevestiging voor (Londen, (AP) 10.11).

GIRAUD DE WONDERBAARLIJKE.

Wes Gallagher seint van het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika in een vertraagd telegram van 9 November:

Die militaire tovenaar, de Franse Generaal Henri Honoré Giraud, dook hedenavond in Algiers op met de volle steun van Generaal Dwight D. Eisenhower om een nieuw Frans Noordafrikaans leger te organiseren teneinde de As te bestrijden. De verschijning van den vurigen 63-jarigen Giraud, die in deze oorlog en in de vorige, uit Duitse krijgsgevangenschap ontsnapte en een man, wien zelfs de Gestapo niet vast kon houden in Vichy-Frankrijk, bracht vrijwel de doodslag toe aan Hitlers hoop op een langdurige Franse weerstand tegen de Noordamerikanen in Noord-Afrika. Zowel Fransen als inlanders in dit deel van de wereld kennen en respecteren Giraud, die Noord-Afrika kent, aangezien hij een grote rol gespeeld heeft in het trotseren van den vroegeren Rif-leider Abd el Krim.

Op een persconferentie onthulde Generaal Eisenhower hedenavond de aanwezigheid van Giraud in Noord-Afrika. Hoe en wanneer Giraud er kwam moet voorlopig een geheim blijven. Eisenhower zeide: „Wij hadden een onderhoud en hij en ik verstaan elkaar uitstekend. Er bestaat geen twijfel over, dat wij schitterend samen zullen werken.

Hij heeft mijn volledige steun. Giraud staat bekend als een onkreukbaar man en hij is werkelijk het hoofd van het Franse leger en het volk, dat hem volgen wil. Ik was verlangend om contact met hem te maken en hij zal een kostbare Geallieerde zijn".

Terwijl Giraud in de eerste plaats bezorgd is over het maken van een einde aan het Franse verzet en het organiseren van een nieuw koloniaal leger wordt hij zeker beschouwd als een politieke leider van Noord-Afrika. Eisenhower zeide, dat Giraud ongetwijfeld een soort Franse Regering voor Noord-Afrika zal vestigen. Giraud ziet er krachtig uit niettegenstaande zijn leeftijd en zijn gevangenschap bij de Duitsers sedert zij hem in 1940 in Frankrijk gevangen namen tot zijn ontsnapping uit het Königstein-fort in April laatstleden. Zijn aanwezigheid en de overgave van Generaal Alphonse Juin te Algiers zullen zeker een diepe invloed hebben in Noord-Afrika en in Frankrijk (Het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 10.11).

DE BIJEENKOMST VAN HITLER, MUSSOLINI EN LAVAL.

E. C. Daniel seint uit Londen:

Men zegt, dat Hitler, Mussolini en Laval te Rome bijeenkomen en officieuze kringen in Londen geloofden, dat zij een wanhopige poging overwegen om de Britse en Noordamerikaanse opmars tot staan te brengen in Noord-Afrika. Eveneens scheen de plek waar de Italiaanse vloot, de luchtstrijdkrachten van de As en mogelijk de Franse vloot zouden kunnen toeslaan. Tunis te zijn waardoor Roosevelt zeide, dat de Noordamerikaanse expeditie-legers van plan waren op te rukken om Rommel van de andere kant te vallen.

De bijeenkomst van Hitler, Mussolini en Laval werd gemeld door het Britse nieuwsagentschap in een bericht „van de Franse grens". Het bericht volgde op de verklaring, die gisteren door Radio-Berlijn werd gegeven, dat Laval uit Vichy vertrokken is „met onbekende bestemming". De radio van Berlijn legde er de nadruk op, dat hij niet naar Parijs was gegaan. Men gelooft, dat de Italianen zich voor een vreesaanjagend vooruitzicht gesteld zien als de Geallieerden de gehele Zuidelijke kust van de Middellandse Zee zullen beheersen en dat zij zullen pogen een wanhopige tegenzet te doen. Dat Laval meedoet aan de conferentie, wordt als natuurlijk beschouwd, aangezien een zegsman van het Duitse Departement van Buitenlandse Zaken gisteren bekend maakte, dat de nieuwe situatie in Noord-Afrika invloed heeft op de bepalingen van het wapenstilstandsverdrag met Vichy. De verandering in de bepalingen van de wapenstilstand zou het gebruik van de Franse vloot door de As kunnen betreffen of de bezetting van Frankrijk of beschikbare delen van het Franse Imperium. De Franse vloot zou kunnen trachten Bizerte binnen te lopen voordat de strijdkrachten onder Generaal Eisenhower er komen (Londen, (AP) 10.11).

Churchill maalt de Slag van Egypte af.

De Britse overwinningen in het Oosten vinden een tegenhanger in de Noordamerikaanse in het Westen.

IN DE LUCHT IS DUITSLAND GESLAGEN.

CHURCHILL: *„Dit is niet het einde. Het is zelfs niet eens het begin van het einde, doch het is misschien het einde van het begin."*

„...... de Britse monarchie, zonder welke de goede zaak best zou kunnen zijn verdwenen van het aardrijk."

„Wij zijn een waarachtige Rots van redding in deze warrelende wereld."

Premier Winston Churchill heeft een redevoering gehouden bij een noenmaal in het Mansion House ter eere van den nieuwen Burgemeester Sir Joseph Samuel. Als volgt sprak de Britse Premier:

„Ik bemerk, Mijnheer de Burgemeester, uit uw redevoering, dat gij tot de conclusie gekomen zijt, dat het nieuws van de verscheidene fronten de laatste tijd wat beter is geweest. In onze oorlog waren de episodes grotendeels ongunstig, doch het uiteindelijke resultaat is tot nu toe bevredigend geweest. Stormen woeden rond ons, doch het getij draagt ons voort op zijn brede rusteloze stroom. In de vorige oorlog hadden wij bijna tot het einde toe tegenslagen. Wij stieten op voortdurende teleurstellingen en op rampspoeden, die veel bloediger waren dan alles wat wij tot nu toe in deze oorlog ondervonden hebben. Doch tenslotte viel alle tegenstand ineen en onderwierpen al onze vijanden zich aan onze wil. Wij zijn in deze oorlog niet zover, dat wij evenveel Duitse gevangenen hebben genomen als zij Britse hebben genomen, doch deze Duitse gevangenen zullen ten laatste ongetwijfeld bij hele kudden tegelijk binnenkomen, precies als de vorige keer. Ik heb nooit iets anders beloofd dan bloed, tranen, hard werk en zweet. Nu hebben wij echter een nieuwe ondervinding. Wij hebben een overwinning — een opmerkelijke en definitieve overwinning. De heldere gloed heeft de helmen van onze soldaten beschenen en al onze harten verwarmd en verkwikt.

Wijlen Venezilos merkte op, dat Engeland in al zijn oorlogen al zijn slagen verloor behalve de laatste. Ditmaal schijnt het tamelijk vroeg te beginnen. Generaal Alexander met zijn schitterenden Luitenant Generaal Montgomery heeft een glorieuze en beslissende overwinning behaald in wat volgens mijn mening de Slag van Egypte moet worden genoemd. Rommels leger is verslagen. Het is op de vlucht gejaagd. Het is grotendeels vernietigd als een strijdmacht. Deze slag is niet geleverd met het doel om stellingen of zovele vierkante kilometers van woestijngebied te veroveren.

Generaal Alexander en Generaal Montgomery hebben hem gevoerd met één enkele bedoeling: om de strijdkrachten van den vijand te vernielen en deze vernietiging aan te richten op de plaats waar de ramp het grootste en het minst herstelbaar zou zijn.

Alle verscheidene elementen in de slaglinie hebben hun aandeel gehad. De Brits Indische troepen, de Strijders Fransen, de Hellenen, de vertegenwoordigers van Tsjechoslowakije en anderen. De Noordamerikanen hebben een machtige en kostbare dienst in de lucht bijgedragen. Doch gelijk geschiedde, terwijl het verloop van de slag zich wendde, is hij bijna geheel geleverd door mannen van Brits bloed en van de Dominions te eenre en Duitsers aan de andere zijde. De Italianen werden aan hun ondergang overgelaten in de waterloze woestijn.

De strijd tussen de Britten en Duitsers was intensief en uiterst fel. Het was een dodelijke slag. De Duitsers zijn verslagen en overwonnen met elk soort wapen, waarmede zij zovele kleine volken en ook grotere onvoorbereide volken hebben onderworpen. Zij zijn geslagen door vele technische apparaten, waarmede zij erop rekenden de heerschappij over de wereld te verkrijgen. In het bizonder is dit waar in de lucht, met tanks en met grof geschut.

De Duitsers hebben die mate van vuur en staal ontvangen, welke zij zo dikwijls hebben toebedeeld aan anderen. Nu is dit het einde. Het is zelfs niet het begin van het einde, doch het is misschien het einde van het begin. De nazies zullen evengoed uitgerust zijn en misschien beter bewapend, doch van nu af zullen zich op vele krijgstonelen gesteld zien tegen een meerderheid in de lucht, die zij zo dikwijls zonder genade tegen anderen hebben gebruikt en waarvan zij overal rond de gehele wereld hebben gepocht, dat zij de meesters zouden zijn en welke zij van plan waren te gebruiken als een instrument om alle andere volken ervan te overtuigen, dat alle verzet tegen hen hopeloos was.

Als ik lees van de kustweg, die opgestopt is door vluchtende Duitse voertuigen onder de vernietigende aanvallen van de Royal Airforce, dan moet ik terugdenken aan die wegen van Frankrijk en Vlaanderen, die niet alleen met soldaten opgepropt waren, doch met hulpeloze vluchtelingen, vrouwen en kinderen, die vliedden voor de barbaren, het huisraad, de meedogenloze ravage die werd aangericht. Ik moet echter zeggen, dat ik onwillekeurig gevoel, dat hoe ernstig de gebeurtenissen ook zijn, zij slechts een rechtvaardige en grimmige terugbetaling zijn.

Het zal mijn plicht zijn in de naaste toekomst een gedetailleerd en volledig verslag van deze operaties te geven. Al wat ik erover zeg, is, dat de overwinning, die reeds behaald is, goede kans biedt om beslissend te worden en uiteindelijk voor zover het de verdediging van Egypte betreft.

Doch deze Slag van Egypte is in zichzelf zo belangrijk ontworpen en tijdig uitgevoerd, dat hij een tegenhanger vormt van de gewichtige onderneming door de Verenigde Staten aan het Westelijk einde van de Middellandse Zee. Het is een onderneming onder Noordamerikaans bevel waaraan onze leger-luchtmacht en bovenal onze Marine een eerlijk en belangrijk aandeel nemen.

Een zeer volledig verslag is gepubliceerd over al wat is voorgevallen in Marokko, Algerië en Tunis. De President van de Verenigde Staten, die Opperbevelhebber is van de Noordamerikaanse strijdkrachten, is de maker van deze machtige onderneming en in alles ben ik zijn handelende en vurige plaatsvervanger geweest. Gij hebt ongetwijfeld de verklaring van President Roosevelt gelezen, plechtig goedgekeurd door Zijner [Britse] Majesteits Regering, omtrent het juiste respect, dat zal worden betoond aan de rechten en belangen van Spanje en Portugal door de Verenigde Staten en Groot Britannië. De Spanjaarden vereisen en verdienen vooral met al hun moeilijkheden vrede en herstel.

Onze gedachten keren zich naar Frankrijk dat kreunt in knechtschap onder de Duitse hiel. Velen vragen zich af: Heeft Frankrijk afgedaan? Is dat de lange en beroemde geschiedenis, welke wordt gekenmerkt door zovele uitingen van het genie, met zich zoveel dragende, dat kostbaar is voor de cultuur, de beschaving en bovenal de vrijheden van het mensdom? Zal dat alles thans wegzinken in de Oceaan van het verleden of zal Frankrijk wederom opstaan en zijn rechte plaats innemen in de structuur, welke eens weer Europa zal zijn?

Ik verklaar hier met vreugde bij deze belangrijke gelegenheid, zelfs nu misleide of onderworpen Fransen vuren op hun redders, dat ik bereid ben mijn geloof op het spel te zetten dat Frankrijk zal herrijzen.

Zolang er mannen zijn als Generaal De Gaulle en allen die hem volgen — en er is een legioen van hen over geheel Frankrijk — en als Generaal Giraud, die dappere krijger, dien geen gevangenis kan houden, zolang er mannen zijn als hen om in naam en voor de zaak van Frankrijk op te treden, is mijn vertrouwen in de toekomst van Frankrijk zeker.

Voor onszelven hebben wij geen ander verlangen dan om Frankrijk vrij en sterk te zien met zijn Imperium rond zich verenigd en met Elzas Lotharingen terug. Wij verlangen geen Franse bezittingen.

Wij hebben geen begerige plannen of ambitie in Noord-Afrika of enig ander deel van de wereld. Wij zijn deze oorlog niet ingegaan voor enig profijt of enige uitbreiding, doch slechts om onze eer en om onze plicht te doen in het verdedigen van de rechtvaardigheid.

Laat mij echter dit duidelijk maken voor geval er enige misvatting over zou bestaan in enige kring. Wij zijn van plan ons staande te houden. Ik ben niet de Eerste Minister van den Koning geworden om te presideren over de liquidatie van het Britse Imperium. Voor die taak — indien ooit voorgeschreven — zouden zij iemand anders moeten vinden en onder de democratie geloof ik, dat men de goedkeuring van het land zal moeten vragen. Ik ben er trots op lid te zijn van dat grote Gemenebest en de gemeenschap van landen en gemeenten, die vergaderd zijn in en rond elke Britse monarchie, zonder welke de goede zaak best zou kunnen zijn verdwenen van het aardrijk.

Hier zijn wij en hier staan wij als een waarachtige rots van redding in deze warrelende wereld. Er was een tijd niet lang geleden, dat wij een geheel jaar alleen stonden. Gode zij dank zijn die dagen voorbij. Wij gaan thans voort in een groot en dapper gezelschap. Voor ons gedrag hebben wij niets te vrezen. Wij behoeven geen excuses of verontschuldigingen te vragen. Ons gedrag pleit voor ons en wij zullen de grootste dankbaarheid ontvangen in de boezem van elken man en elke vrouw in elk deel van de wereld.

Gelijk ik zeide hebben wij in deze oorlog geen territoriale doeleinden. Wij wensen geen handelsgunsten. Wij wensen geen souvereiniteit of grens te veranderen te eigen profijte. Wij komen in Noord-Afrika schouder aan schouder met onze Noordamerikaanse vrienden en Geallieerden met één doel en één doel, namelijk om geschikte punten te vinden van waar wij een nieuw front kunnen openen tegen Hitler en het Hitlerisme, om de kusten van Afrika te zuiveren van de nazieen fascistische tyrannie, om de Middellandse Zee te openen voor de Geallieerde zeemacht en luchtmacht en alzo de bevrijding van de Europese volken te verkrijgen uit de put der ellende waarin zij zijn geraakt door hun eigen zorgeloosheid en door het bruut geweld van den vijand.

Deze twee Afrikaanse ondernemingen, in het Oosten en in het Westen waren deel van een enkele strategie en een politiek plan, waaraan wij lang gewerkt hebben om tot uitvoering te brengen en waarover wij thans goede en redelijke koop mogen koesteren.

Samengevat waren zij een groot ontwerp, machtig in omvang, eerlijk in motief, edel in doel. De Britse en Noordamerikaanse strijdkrachten hebben nog steeds voorspoed in de Middellandse Zee. De gehele gebeurtenis zal een nieuwe band zijn tussen het Engels sprekende volk en een nieuwe hoop voor de gehele wereld.

Ik wil u aan enkele regels van Byron herinneren, die passen bij de gebeurtenis:

„Millions tonnage record Thee
And anew their Childrens lips
Shall echo them and say
Here where the sword of the United Nations drew
Our countrymen were warring on that day
And this is much and all
Which will not pass away" 1).

(Londen, (AP) 10.11).

1) Wij geven de text zoals wij hem telegrafisch ontvingen, ook al klinkt de uitdrukking „United Nations" vreemd in Byrons mond. — Red.

Onthullingen van Roosevelt

Douglas Cornell seint uit Washington:

President Franklin D. Roosevelt verklaarde, dat de Noordafrikaanse campagne goed schijnt te gaan, doch waarschuwde op zijn persconferentie tegen een al te groot optimisme en onthulde, dat de bizonderheden van het offensief in Augustus laatstleden voltooid werden. Tegelijk zeide Roosevelt, dat men niet moet aannemen, dat het totale uitzicht van offensieven elders op enigerlei wijze is beperkt door de Afrikaanse campagne. **Hij zeide, dat offensieven op verscheidene plaatsen waaronder een ontzaggelijke aanval over het Engelse Kanaal op de Belgische en Franse kusten, zijn besproken voor 1943.**

Roosevelt zeide echter, dat de physieke beperkingen op de productie van noodzakelijke wapenen, het oefenen van de nodige manschappen en het vervoeren van dezen naar de gevechtsgebieden hadden geleid tot de beslissing, dat de eerste grote Noordamerikaanse operatie in Afrika zou worden uitgevoerd.

Hoewel Roosevelt gunstig sprak over de voortgang van deze campagne raadde hij evenwel aan, dat niet te veel voorspellingen moeten worden gedaan over de uiteindelijke resultaten. Toch zeide hij geen koud water te willen gooien op wat reeds bereikt is. Hij zeide, dat vooral leken moeten onthouden wat hij vroeger reeds zeide over de toppen en valleien in de oorlog en niet ontijdig terneergeslagen moeten worden over een operatie of ontijdig uitgelaten over een andere.

Over de mankracht zeide Roosevelt, dat het land nog 4 of 5 millioen mensen zou moeten vinden — de beste mannen voor de strijdkrachten — en dat ook mannen moeten worden gevonden, die zorg dragen voor het voedselprobleem en de industriële productie, welke het hoogtepunt nog niet bereikt heeft.

Roosevelt zeide ook, dat hij boodschappen heeft gezonden aan den Keizer van Marokko en den Gouverneur van Algiers, gelijk hij verzond aan de andere Staatshoofden nabij het nieuwe krijgstoneel rond de Middellandse Zee. In andere berichten zeide de President te hebben gezegd, dat de respectieve landen geen vrees behoeven te koesteren over de bedoelingen van de Verenigde Landen en gaf als zijn mening te kennen, dat zij neutraal zouden wensen te blijven.

In antwoord op een vraag besprak Roosevelt sommige van de plannen en voorbereidingen voor de Afrikaanse campagne. Hij zeide, dat het idee teruggaat tot ongeveer twee weken na Pearl Harbor toen hij Churchill en leden van zijn staf naar Washington uitnodigde. Hij zeide, dat het de tijd was voor het maken van gezamenlijke plannen door de twee Geallieerde landen met de grootste hulpbronnen en dat de wenselijkheid van een offensief was besproken. Verscheidene offensieven werden onder ogen gezien vooral een grote frontaanval over het Engelse Kanaal.

Hij zeide, dat de mogelijkheid werd bestudeerd met het oog op het verkrijgen van voldoende munitie, waaronder vliegtuigen, om het een succes te maken, de noodzaak van geoefende mannen en de noodzaak om te zorgen voor voldoende scheepsruimte.

Hij zeide, dat hoe meer de mogelijkheid werd overwogen hoe meer het bleek, dat physieke beperkingen het onmogelijk zouden maken om zulk een operatie in 1942 met succes ten uitvoer te brengen.

Roosevelt vertelde verder, dat eind Mei of begin Juni toen hij Churchill vroeg weer naar de Verenigde Staten te komen, de vraag werd gesteld of er een grootscheeps offensief zou moeten komen omstreeks het midden van 1943 of een minder groot offensief in 1942 op een plaats waar de problemen van fabricage, oefening en vervoer niet zo groot zouden zijn. Tegen eind Juni zeide hij, dat er overeenstemming was bereikt over het Afrikaanse offensief. Eind Juli werden sommige van de bizonderheden uitgewerkt toen vooraanstaande Noordamerikaanse overheden naar Londen gingen. Zij waren Generaal George Marshall, Stafhoofd van het Leger, Admiraal Ernest King, Opperbevelhebber van de vloot, Stephen Early, Presidentsecretaris, Harry Hopkins, de Noordamerikaanse Voorzitter van de Anglo-Amerikaanse toewijzingsraad voor ammunitie en Brigadier Generaal Walter Smith, Secretaris van het gecombineerde comité van Britse en Noordamerikaanse Stafhoofden.

Tegen eind Juli — vervolgde Roosevelt — waren zekere grondslagen voor het Afrikaanse offensief, zulke als de punten van de aanval, de aantallen betrokken manschappen en de hoeveelheid scheepsruimte en productie, die vereist waren, vastgesteld. Omstreeks die tijd of een weinig later — merkte hij op — begonnen de mensen te praten over een tweede front, terwijl in feite een beslissing over een getroffen was. Hij zeide, dat hij en Churchill zich kalm moesten houden en dit gepraat aanhoren met een glimlach of misschien een grijns (onderworpen te zijn aan de critiek), omdat buitenstaanders deze eisen stelden zonder iets te weten van de militaire plannen. Tegen eind Augustus zeide de President, was de datum voor de aanval op Noord-Afrika vastgesteld.

Hij vertelde hoe de gezamenlijke bekendmaking door hemzelf en Russlands Commissaris van Buitenlandse Zaken Molotov, dat zij „een overeenkomst hadden bereikt over het probleem van een tweede front" in het beeld paste. Roosevelt zeide, dat de pers kon aannemen, dat de voornaamste strijdende Geallieerden in consult waren genomen voordat wat ook zou worden gedaan. Hij zeide, dat de plannen voltooid waren voordat Churchill naar Moskou vloog om met Stalin te confereren.

In verband met zijn bespreking over de eisen van een tweede front zeide de President ongeveer een jaar geleden het feit ontdekt te hebben, dat in een wereldoorlog hij noch Churchill de straat zouden kunnen oversteken, een winkel binnenlopen en weer te voorschijn komen met een tweede front. Hij had uitgevonden, dat een tweede front moest worden gemeten en gepast ongeacht waar in de wereld het gelegen zou zijn. De taak was — aldus Roosevelt — overgedragen aan expertkleermakers en zij hadden er maanden voor nodig om het klaar te maken.

Hij zeide van mening te zijn, dat de meeste mensen deze feiten hebben ontdekt gelijk hij het deed en dat zij het eindelijk hebben begrepen. Hij zeide, dat in sommige gevallen een succesrijke expeditie in elkaar zou kunnen worden gezet, doch dat het een tamelijk goede regel was van alle oorlogen, dat honderdduizenden levens ermede op het spel stonden en dat de operatie daarom moest worden uitgevoerd met redelijke kans op succes.

Roosevelt voegde hieraan toe, dat dit een grote voorbereiding vereist van allerlei soort, letterlijk te beginnen in velden en mijnen. Hij zeide, dat het in elk deel van de wereld betekende dat moest worden uitgemaakt of men Petrus zou moeten bestelen om Paulus te betalen en te zien of alle doeleinden kunnen worden bereikt door zich op één te concentreren. In één woord, zeide de President, kan je niet met volle kracht de doeleinden over de gehele wereld nastreven, waar je zou willen om de productie-problemen, de geoefende manschappen en het vervoeren van manschappen en wapenen naar de plaatsen waar je den vijand wil bestrijden (Washington, (AP) 11.11)

DE „N.Y. HERALD TRIBUNE" EN DE GAULLE.

Het bureau „Nouvelles Officielles de la France Combattante" te Londen schrijft:

De „New York Herald Tribune" van 30 October jl. wijdt een hoofdartikel aan de redevoering van den heer Lippman, die voorstelt, dat de politiek van Generaal De Gaulle door de Verenigde Staten volledig erkend worde.

Na toe te geven, dat de Amerikaanse Politiek tegenover Vichy mogelijk van enig nut geweest kan zijn, zegt de „New York Herald Tribune": Hoewel men in bizonderheden, enige resultaten zou kunnen verkrijgen, blijft de Amerikaanse Politiek afhankelijk van deze belangrijke vraag: „Is deze politiek de beste geweest, die men had kunnen volgen, om er in te slagen, dat Frankrijk zou strijden aan de zijde van de Verenigde Landen en het tevens te helpen tegen de Duitse verdrukking te vechten?"

Als dit antwoord ontkennend is en het blijkt, dat deze politiek een verwarring bracht tussen de Fransen, hetgeen de Patriotten ontmoedigde, en de mannen van Vichy aanmoedigde, dan moet deze politiek gewijzigd worden. Zoals Lippman het ons verklaarde, interesseren de kleinigheden ons niet; wanneer wij van de Franse natie spreken, kan slechts het belangrijkste van de problemen van het vraagstuk ons interesseren: de tussenkomst van Frankrijk in zijn geheel en met gelijkheid van rechten aan de zijde van de verenigde naties. Dit kan men niet verkrijgen door middel van onderhandelingen met Vichy, doch slechts door den Generaal De Gaulle en het Nationale Franse comité te steunen.

„Elders in een hoofdartikel getiteld: „Waar is Frankrijk?" herinnert de Washington Post er aan, dat de Sovjet-Unie het Franse comité als enig wettige regering van Frankrijk erkent en zegt: „De Russische houding, betreffende De Gaulle, is duidelijk en logisch, vergeleken met de onze houding. Onze politiek is nog steeds gebaseerd op het idee, dat wat er ook gebeure, alles te vermijden dat de breuk met Vichy zou kunnen verssnellen; een breuk, die volgens alle opmerkers, onvermijdelijk toch komen zal.

Verder, moet men erkennen, dat de Franse troepen, die in Afrika, in Azië en in de Stille Zuidzee optreden, een rol vervullen, die van onschatbare waarde voor de gang van de oorlog is. Vervolgens wijst hij op de geruchten, volgens welke Laval een toenadering zocht met Herriot en trekt de volgende conclusie: „Dit schijnt aan te tonen, dat Laval betreffende de wettelijkheid van zijn regering niet de minste illusie heeft".

Buitenland.

DE GEVECHTEN IN EGYPTE EN LIBYE.

Frank Martin seint uit Caïro:

Een deel van de voorste strijdkrachten van het achtste leger achtervolgde de Asstrijdkrachten gisteren en bestreed de vijandelijke achterhoede, welke niet in staat is naar Libye te ontkomen. Ten Oosten van de Egyptisch-Libyse grens gingen de Britse strijdkrachten voort groepen van vijandelijke troepen over een verspreid gebied op te ruimen. Nog meer gevangenen arriveerden aan de kustweg om zich over te geven.

De meeste gevangenen waren Italianen, die uit de linie bij El Alamein liepen en koers zetten naar de Britse kampen.

Vele Italiaanse troepen in de woestijn hebben gebrek aan water en voedsel en lopen in de brandende woestijnzon.

De uitgeputte gevangenen vertelden, dat honderden en mogelijk nog duizenden Italiaanse soldaten achtergelaten werden door de terugtrekkende Duitsers. Zij raakten verdwaald in de woestijn en slechts directe hulp zou hen kunnen redden. Het Britse leger organiseerde opsporingsgroepen, die de woestijn intrekken met vrachtauto's en eerste hulpmiddelen. Alle Italiaanse gevangenen zijn er bitter over gestemd, dat zij door de Duitsers in de steek werden gelaten.

De juiste positie van de meest naar voren geschoven Briste pantserstrijdkrachten, die zich het dichtste bij de hoofdmacht der vluchtende Asstrijdkrachten bevinden, is niet bekend. De jacht is namelijk zo snel gegaan, dat de verbindingsmiddelen zijn ontwricht. Men is er evenwel van op de hoogte, dat sommige strijdkrachten van het achtste leger binnen Libye opereren.

De luchtmacht, die vooruitgeschoven vliegvelden ter beschikking heeft, gunt den vijand geen rust, terwijl hij langs de kustweg snelt. Een reusachtig vijandelijk convooi op de weg van Sollum naar Capuzzo werd op zodanige wijze gebombardeerd, dat de weg geblokkeerd is, terwijl reusachtige branden er urenlang woedden en den vijand beletten in dat gebied de weg dicht te naderen (Caïro, (AP) 10.11).

NIEUWE CAMPAGNE VAN HET JAPANSE LEGER.

Het Chinese Hoofdcommando gaf een communiqué uit, waarin werd medegedeeld, dat een Japans leger van meer dan 20.000 man met „belangrijke steun aan vliegtuigen" een grote campagne heeft geopend tegen de Chinese strijdkrachten in het Zuiden van de Sjangtung-provincie. Het Hoofdcommando zeide ook, dat de Japanse opmars is begonnen vanuit Sunkai.

Het communiqué zeide, dat de Japanse troepen, die poogden in Noordelijke richting op te rukken van Lunghow uit ten Noord-Oosten van Canton, op 11 November werden terug gedreven. Men zeide, dat de vijandelijkheden werden voortgezet in het gebied van Sjasai in de Hupehprovincie waar de Japanners pogen een strook langs de Yangtze te zuiveren en hun greep op het Westen van Hupeh te vestigen.

In het Zuiden van Sjangtung verzamelden de Japanners 10.000 man troepen aan infanterie en artillerie te Lini, Sjuhsien, Mengyn en Isjui, terwijl zij met steun van vliegtuigen de Yi-gebergten omgordden. De Chinezen bestreden den vijand in een bittere slag en brachten hem belangrijke verliezen toe. De bestookte Japanners lieten versterkingen aanrukken en wierpen op 1 November nog 10.000 man in een hernieuwd offensief waarbij vliegtuigen de grondoperaties dekten en de Chinese stellingen bombardeerden. De Chinezen boden met grimmige vastberadenheid het hoofd aan de luchtaanval. Hun moreel is uiterst hoog. Tot het laatste bericht van 6 November had een verwoed gevecht voortgang (Tsjungking, (AP) 10.11).

JAPANSE VERLIEZEN IN DE LUCHT.

Het luchtvaart-communiqué van New Delhi luidt:

„De oorspronkelijke berichten omtrent de vijandelijke vliegtuigen, welke men tijdens de vluchten van 25, 26 en 28 October vernietigd heeft, hebben thans een totaal aantal van 7 vliegtuigen bereikt, waarvan er 6 naar beneden werden geschoten door gevechtsvliegtuigen van het Noordamerikaanse legerluchtcorps en door het Britse afweervuur.

Men beweert, dat verschillende andere ernstig werden beschadigd, doch de vernietiging ervan kan niet worden bevestigd. Een onderzoek in de heuvels en in de oerwouden in dat gebied heeft evenwel uitgewezen, dat er 13 vliegtuigen werden vernield. Nadere inlichtingen tonen aan, dat er ten minste nog 1 of 2 niet naar hun bases zijn teruggekeerd" (New Delhi, (AP) 10.11).

STRIJD BIJ STALINGRAD ENIGSZINS VERSLAPT.

Eddy Gilmore seint uit Moskou:

De Russische strijdkrachten wierpen barricaden op, en diepe mijnenvelden werden gevestigd, terwijl men tezelfdertijd de Duitse stellingen met een verborgen artillerie-vuur veroverde. Een bericht van „Rode Ster" zeide veelbetekenend, dat de Duitsers in de laatste dagen geen poging hebben gedaan een aanval te openen, behalve enige actie van enkele kleine detachementen van voetvolk. In Stalingrad woedde nog steeds een scherp gevecht, doch niet op grote schaal zoals dat vroeger het geval was. De nazies gaan voort met vliegtuigen in de richting van de stad te zenden, doch deze stuiten dan op een fel afweervuur en op de tegenstand van de Russische gevechtsvliegtuigen. Op een plaats was het den indringers gelukt in de richting van een rivier-oversteek door te breken, doch zij moesten zich later weder terugtrekken door de aanval, welke de Russen op hun flanken ondernamen (Moskou, (AP) 10.11).

LE HAVRE GEBOMBARDEERD.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit: „In de namiddag bombardeerden Bostons, gesteund door escaders van de Royal Airforce en Geallieerde gevechtsvliegtuigen, de havengebieden te Le Havre. Andere gevechtsescaders voerden vluchten uit van Cherbourg tot Fécamp. 2 Bostons worden vermist" (Londen, (AP) 10.11).

VIJANDELIJK CONVOOI IN DE NOORDZEE AANGEVALLEN.

De Britse Admiraliteit gaf het volgende communiqué uit:

„Eenheden van onze kuststrijdkrachten onder commando van Luitenant D. G. C. Dickens hebben in de afgelopen nacht een geëscorteerd vijandelijk convooi nabij Terschelling aangevallen. Een tanker van gemiddelde grootte werd getorpedeerd. Een ander vijandelijk schip werd waarschijnlijk getorpedeerd en voltreffers werden geplaatst op verschillende escortevaartuigen. Hoewel onze motor-torpedoboten haar aanvallen uitvoerden van korte afstand leden zij geen verliezen aan manschappen noch schade" (Londen, (AP) 10.11).

LUCHTOFFENSIEF TEGEN ASDUIKBOTEN.

Noordamerikaanse vliegers in reusachtige Liberator-bommenwerpers hebben zich bij vliegtuigen van het Britse Kustcommando gevoegd in het offensief, dat dag en nacht wordt gevoerd tegen de bases van de Asduikboten in de Golf van Biscaye (Londen, (AP) 10.11).

ZOEKT ITALIË VREDE?

In Tsjungking doen geruchten de ronde, dat Italië een neutrale Regering gevraagd heeft de Geallieerden te naderen om vredesvoorwaarden (Tsjungking, (AP) 11.11).

FRANS NOORD-AFRIKA CAPITULEERT.

Geheel Frans Noord-Afrika heeft gecapituleerd voor de Noordamerikaanse strijdkrachten. De capitulatie vond hedenmorgen plaats. De Noordamerikaanse en Britse strijdkrachten snelden in volle vaart van Algiers in de richting van de Duitsers, die zich thans in Tunis bevinden. De capitulatie omvatte Marokko. Alzo zijn de vijandelijkheden tussen de Noordamerikaanse en de Vichy-Franse strijdkrachten geëindigd om 7 uur (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 11.11).

DE BETREKKINGEN TUSSEN TURKIJE EN RUSLAND.

Sergie Vinogradov, de Russische Ambassadeur in Turkije, keerde naar Ankara terug na een verblijf van 4 maanden in Rusland, in welke tijd hij de betrekkingen tussen Rusland en Turkije sterker heeft aangehaald. Geallieerde diplomatieke bronnen beschreven de terugkeer van den gezant als de laatste stap in de toenadering van de twee landen. De koele verhouding, die er tussen Rusland en Turkije heeft bestaan, ontstond toen twee Russen werden veroordeeld tot gevangenisstraf van 20 jaar op beschuldiging van medeplichtigheid in een moordaanslag op Franz von Papen, den Duitsen gezant, in het midden van October 1941 (Ankara, (AP) 10.11).

DUITSER OP CUBA TER DOOD VEROORDEELD.

President Batista tekende Zaterdagavond een besluit, waarin de ter dood brenging bevolen wordt van Heinz August Lunning, een veroordeelden nazie-spion. Het besluit moet Maandag gezonden worden naar de rechtbank, die Lunning ter dood veroordeeld heeft, waar men zorg zal dragen voor alle wettige bizonderheden van de executie. Lunning zal binnen de volgende vier en twintig uur ter dood gebracht worden (Havana, (AP) 10.11).

NIEUWS VAN OVERAL.

— **Vichy:** Pétain had heden om 10.30 uur een onderhoud met Generaal Von Rundstedt, waarbij hij protesteerde tegen het verbreken van wapenstilstandsvoorwaarden.

— **Londen:** De eerste Duitse uniformen verschenen thans in de buitenwijken van Vichy. Het cabinet van Pétain zit bijeen sedert 6 uur, doch deed geen bekendmaking.

— **Londen:** De radio zeide, dat de Fransen te Casablanca hebben gevraagd om een wapenstilstand.

— **New York:** De Britse radio zeide, dat volgens berichten uit Vichy „de grote vlootbasis te Bizerte is bezet door Italiaanse mariniers".

— **Londen:** De radio van Vichy zeide, dat Hitler beloofd heeft de Duitse troepen over de demarcatielijn terug te trekken, zodra het gevaar van de **Anglo-Amerikaanse invasie voorbij is.**

— **Londen:** Radio-Rome deelde hedenmorgen mede, dat formaties van Italiaanse troepen Frans gebied zijn binnengetrokken.

— **Londen:** De radio van Vichy zond een oproep uit aan het Franse volk om zich achter Pétain te scharen.

— **Londen:** De Duitse radio maakte hedenmiddag bekend, dat Noordamerikaanse troepen Tunis heden vroeg hebben aangevallen.

— **Caïro:** Het Britse communiqué deelde mede, dat de Britten Erwin Rommels terugtrekkende strijdkrachten gisteren uit Sidi Barrani verdreven en zijn achterhoede bestreden te Buqbuq. Het communiqué deelde mede, dat torpedo-vliegtuigen vijandelijke vlooteenheden onderschepten in het Centrale deel van de Middellandse Zee en twee treffers op een kruiser torpedeerden. Aanvallen werden uitgevoerd op vliegvelden van Sardinië.

— **Londen:** De Gaulle deed door de Britse radio een beroep op het Franse volk om „de enkele uren, die u zijn overgebleven te gebruiken om te komen, indien gij kunt om u te voegen bij hen, die aan de zijde der Geallieerden strijden. Officieren, onder-officieren, soldaten en vliegers met uw schepen, uw vliegtuigen, uw wapenen, haast u om u te voegen bij de Vrije Franse strijdkrachten. Laat uw wapenen niet in handen van den vijand. De overwinning is zeker. Komt, doet mee!"

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** Churchill werd op donderende wijze toegejuicht toen hij de nieuwe zitting van het Lagerhuis opende. Het is de achtste zitting van dit Lagerhuis na de algemene verkiezingen van 1935. De Premier gaf na de openingsformaliteiten een uitgebreid overzicht van de oorlog en besprak de laatste ontwikkelingen met inbegrip van de overwinning in Egypte, de Noordamerikaans-Britse bezetting van Noord-Afrika en Hitlers bezetting van Vichy-Frankrijk. **Churchill verklaarde, dat de „grote slag van Egypte een Britse overwinning was van de eerste orde" en dat de vijandelijke verliezen hierin dodelijk zijn geweest.**

— **Londen:** Een bericht uit Stockholm zeide, dat een Duitse vlootmacht gepasseerd is door de Ore Sund tussen Denemarken en Zweden en in Zuidelijke richting is opgestoomd.

— **Londen:** Sedert Darlan de „gast" is geworden van de Noordamerikanen te Algiers onder omstandigheden, die den Duitsers ertoe leiden te geloven, dat hij Vichy heeft dwarsgezeten om wraak te nemen op Laval, is Pétain in naam de Opperbevelhebber geworden over de Franse vloot. Doordat Pétain heeft geprotesteerd tegen Hitlers schending van het wapenstilstandsverdrag acht men het mogelijk, dat hij de vloot opdracht zal geven te vluchten van de Duitsers, aangezien onder de wapenstilstand Frankrijk een vloot mag houden om zijn Imperium te verdedigen.

— **Londen (spoed): Britse berichten van de Franse grens zeiden, dat Pétain en Weygand uit Vichy vertrokken zijn met onbekende bestemming.**

— **Londen:** De Duitse radio zond de waarschuwing uit aan het Franse volk, dat „in opdracht van de Franse Regering geen verzet moet worden geboden aan de Duitse opmars".

— **Londen:** De Duitse radio maakte bekend, dat nazie-troepen Pau en Agen hebben bereikt in het Zuidelijk deel van Midden-Frankrijk.

— **Londen:** Berichten uit Vichy zeiden, dat volgens verklaring van Pétain de Franse wapenstilstand met Duitsland niet meer van kracht is en dat hij zich niet zou verzetten tegen enige weerstand, die de Fransen zouden kunnen bieden.

— **Franse grens:** De beslissing van Hitler om geheel Frankrijk te bezetten schijnt te zijn gevolgd op een weigering van Laval om een militaire alliantie met de As te aanvaarden. **Laval schijnt alzo geweigerd te hebben het samenwerkingsprogram zover door te voeren, dat Frankrijk in een openlijke oorlog zou geraken met zijn vroegere Geallieerden.**

— **Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika:** Generaal Eisenhower maakte bekend, dat Rabat in Geallieerde handen is.

— **Londen:** Radio-New York deelt mede, dat 7 schepen van de As met versterkingen naar Libye door een enkele Britse duikboot in de Middellandse Zee tot zinken zijn gebracht.

Naar de Londense radio mededeelt, zou de Franse vloot zich naar de haven van Gibraltar begeven. Dit bericht wordt evenwel van geen andere zijde bevestigd.

Nederland

ZIJ RUSTEN IN VREDE.

Men schrijft aan de Gouvernements persdienst:

„Vanmorgen las ik de namen van de laatste 15 terechtgestelden; men spreekt hier van gijzelaars, maar het zijn veroordeelden, die al meer dan 1½ jaar op hun vonnis wachten. U begrijpt met welke ontroering ik de namen van vroegere medewerkers las, die terechtgestelden werden wegens feiten, die, volgens geen enkel rechtsbeginsel de doodstraf rechtvaardigen. Het is een oud drama.

In het voorjaar van 1941 werden zij gepakt wegens verspreiding van een onwettig krantje, zoals er toen zovele in Nederland circuleerden. De inhoud was speciaal tegen de verraders gericht en tevens werd er getracht de eenzijdige Duitse berichtgeving op Nederlandse wijze te verbeteren. Na een half jaar voorarrest in het Oranje Hotel kwam de groep van 20 gevangenen voor het Marine-gerecht in Den Haag aangeklaagd wegens spionnage.

Gelukkig werden zij toen van deze aanklacht vrijgesproken, maar bleven geïnterneerd, om later wegens onwettige propaganda of verspreiding van verboden lectuur terecht te moeten staan. Dat wachten heeft meer dan een jaar geduurd, zenuwslopend wachten, met de magere kost van het Oranje Hotel om de zenuwen op te knappen. Maar zij hielen zich stuk voor stuk prachtig.

Eindelijk kwamen zij Juni jl. voor het Feldgericht te Utrecht. De aanklacht was inmiddels veranderd. Nu heette het „Zersetzung der Wehrmacht" en vanuit Berlijn was de eis gesteld, dat er schuldig of niet schuldig 18 slachtoffers moesten vallen.

Zersetzung der Wehrmacht — een Nederlands onwettig blaadje tegen N.S.B.-ers gericht. Onze verdedigers hebben nog van drie het hoofd kunnen redden; ik ken er een van zeer nabij, die levenslang kreeg. Maar dit is het eind van een moorddrama, de Berlijnse Shylock eist zijn ponden vlees en kiest met walgelijke bedriegerijen overal zijn slachtoffers. Zij rusten in vrede deze 15 martelaren!"

PRINS BERNHARD IN ENGELAND TERUG.

Prins Bernhard is uit de Verenigde Staten in Engeland teruggekeerd (Londen, G.P.D. 11.11).

PRINS BERNHARD EN HET INTERNATIONALE RODE KRUIS

Prins Bernhard heeft op een persconferentie te Ottawa medegedeeld, dat hij gedurende zijn huidige verblijf in de Nieuwe Wereld, met vooraanstaande personen van het Internationale Rode Kruis (als vertegenwoordiger van Prinses Juliana, die Voorzitster is van het Nederlandse Rode Kruis) de mogelijkheid heeft besproken om medische praeparaten naar Nederland te zenden. De Prins achtte het wel waarschijnlijk, dat enige regeling te dezen zou kunnen worden getroffen. Prins Bernhard toonde zich verheugd om de Geallieerde successen in Egypte.

„Ons volk heeft dit nodig, het wacht met grote spanning op berichten van deze verheugende aard."

De Prins behandelde met de Canadese journalisten allerlei onderwerpen, vooral die betreffende de huidige toestanden in Nederland. Hij zeide ook: **„Mijn bezoek aan Curaçao en Suriname hebben mij een goed inzicht gegeven in de strijdbereidheid van de volken van deze Nederlandse Rijksdelen.** De militaire en maritieme maatregelen daar worden uitgevoerd in absolute eensgezindheid met de Noordamerikanen."

De Prins vertelde, dat vele Javanen militaire dienst doen in Curaçao en Suriname en dat de Surinaamse Bauxiet-mijnen, die reeds geweldig zijn uitgebreid, het volgend jaar nog zes keer zo groot zullen zijn als thans reeds het geval is.

MAJOOR E. TE ROLLER VERTELT OVER DE TOCHT NAAR WEST INDIË.

Majoor Everardus te Roller, die eigenlijk het hoofd is van de afdeling luchtvaart der Nederlandse Inkoop-Commissie te New York, is de laatste maanden de vlieger der Nederlandse Koninklijke Familie gedurende Haar verschillende vlieg-reizen. Zijn laatste reis met Prins Bernhard besloeg de totale afstand van 14.000 mijlen in de zespersoons Lockheed 12 van het Nederlandse luchtwapen.

Te Roller vertelde een en ander van zijn ervaringen op deze laatste reis. Hij vertelde, dat de Prins een uitmuntende en tevens een geestdriftige vlieger is. Wanneer hij eenmaal over vliegen praat, dan is hij daar moeilijk af te brengen. Gedurende de tocht naar Curaçao en Suriname en terug vloog de Prins het grootste deel zelf. De laatste dag werd meer dan 2200 mijl gevlogen van San Juan naar Jacksonville. Het was iets meer dan 10 uur, de Prins zat daarvan 7 uur aan het stuur.

„Overal werd de Prins zeer geestdriftig ontvangen, ook in Porto Rico, in Trinidad, in Haïti. **De verwelkoming op Curaçao en Aruba en in Suriname was zeer treffend en goed geregeld.**

De ontvangst in Suriname — ik ben overigens niet erg sentimenteel — was diep ontroerend. De bevolking heeft er den Prins onder bloemen bedolven. De band tussen Suriname, Curaçao en de rest van het Koninkrijk is door dit bezoek ongetwijfeld versterkt en de Prins zal naar Londen terugkeren met de warmste gevoelens voor deze Rijksdelen."

Majoor Te Roller vertelde nog dat de Prins 1200 voet film maakte.

DE DANK VAN HET VADERLAND.

Hare Majesteit de Koningin heeft benoemd tot ridder 4e klasse der Militaire Willemsorde den Luitenant-Kolonel der infanterie van het Nederlands-Indische Leger N. L. W. van Straten, die: **ten eerste** als Commandant van de Nederlandse Militaire Expeditie naar Portugees Timor en 1941 buitengewoon initiatief en veel tact toonde; **ten tweede** op zeer bekwame wijze weerstand bood aan een vijandelijke landing bij Dilly op Portugees Timor in Februari 1942; **ten derde** onder zeer moeilijke omstandigheden met zijn troepen een guerilla voerde op Timor tegen een vijandelijke overmacht.

De Koningin verleende het Bronzen Kruis met eervolle vermelding aan een Luitenant der artillerie en aan een aantal officieren en manschappen, die thans nog op Timor zijn: o.a. aan twee Ambonese sergeants, een Europesen militair politie-man enzovoort.

VAN KLEFFENS ZOND BOODSCHAP AAN HET RUSSISCHE VOLK.

De Nederlandse Minister van Buitenlandse Zaken, Mr. Eelco Nicolaas van Kleffens heeft de volgende boodschap tot het volk van Sovjet Rusland gericht ter gelegenheid van de 25e verjaardag der November-revolutie:

„De mannen en vrouwen van Nederland in de gemele wereld, aan welk front ook zij hun deel bijdragen aan de overwinning, **weten zeker, dat de** As zal worden gebroken door de gezamenlijke arbeid der Verenigde Volken. Zij weten dat de heldhaftige verdedigers der Sovjet-Republiek, onder het inspireren en leiderschap van Joseph Stalin, zeer hevige slagen toebrengen aan den vijand en dat „aan de andere kant, iedere slag, die zij zelf den vijand toebrengen, bijdraagt tot de afloop van de titanische strijd, die in de Sovjet-Unie wordt gevoerd.

Deze kameraadschap-in-de-wapenen van de Geallieerde Volken, onder welke de Sovjet-Unie zulk een belangrijke plaats inneemt, is een voorspel van hun samenwerking, die na de eind-overwinning ook grondslag van de Atlantische Brief, een nieuw hoofdstuk zal inleiden van de wereldgeschiedenis. Door de rook en de vlammen van de strijd beginnen wij reeds de omtrekken te ontwaren van de gemeenschap der volken, in welke gemeenschap het volk der Sovjet-Unie een ereplaats zal innemen door zijn ongebroken vertrouwen en zijn geweldige offers voor de gemeenschappelijke zaak."

GOUVERNEUR VAN SURINAME BRENGT HULDE AAN DE U.S.A.

Gouverneur Johannes Coenraad Kielstra heeft een radio-rede gehouden naar aanleiding van de gebeurtenissen in Noord-Afrika. Hij heeft daarin hulde gebracht aan de Verenigde Staten en aan de Noordamerikaanse legers. De Gouverneur eindigde zijn rede met een oproep tot de Surinaamse bevolking om te bidden en te werken voor de vrede (Paramaribo, G.P.D. 11.11).

CURACAO

NIEUWE REGELING VOOR BESTELLINGEN IN U.S.A. OP TIL

De Kamer van Koophandel zal in overleg met de In.-Cu. binnenkort een openbare vergadering houden, waar gelegenheid gegeven zal worden voor het stellen van vragen inzake de nieuwe regeling voor bestelling in de Verenigde Staten, waarover wij een van de komende dagen een uitvoerig bericht plaatsen.

HET APOSTOLAAT TER ZEE.

Het Zeemanshuis aan de Klipstraat werd in de afgelopen maand door 3150 personen bezocht, zeelieden van alle godsdienst, rang en nationaliteit; bizonder groot was het aantal Engelse en Amerikaanse bezoekers. Het hotel herbergde 54 gasten afkomstig uit Nederland, Engeland, Amerika, Chili en Zwitserland, met een totaal van 486 logeerdagen. Behalve de dansavond ter gelegenheid van het bezoek van Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard werden er nog 5 andere zeer geslaagde avonden georganiseerd.

Op Rozenkranszondag, 4 October jl. werd er in de Cathedrale Kerk een plechtig H. Misoffer opgedragen voor het geestelijk en tijdelijk welzijn van alle zeelieden.

Behandeld door de Staten van Curaçao en uitgegeven door Zijne Excellentie den Gouverneur werd „de landsverordening van de 20ste October 1942, houdende regelen welke het voor opvarenden van in Curaçao liggende schepen en voor havenarbeiders mogelijk maken des Zondags hun godsdienstplichten te vervullen".

Voor de zeelieden in het algemeen is de afgelopen maand niet zonder waardering voorbijgegaan. In Londen werd door Minister Pieter Adriaan Kerstens een commissie ingesteld om voorstellen te formuleren voor de wachtgeldregeling en voor een pensioenregeling voor zeelieden. Op Curaçao zagen we de belangstelling van het Koninklijk Huis voor de zeelieden door het bezoek van Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard aan beide zeemanshuizen.

Voor de eerste maal op Curaçao reikte Zijne Excellentie de Gouverneur het kruis van verdienste uit aan een zeeman om zijn heldhaftig gedrag. De Hoofdinspecteur voor Scheepvaart de Heer Van der Hoek bracht een bezoek aan Curaçao om ook hier te komen tot de installatie van een lang verwachte scheepvaart-inspectie. En aan het C.S.M.-conflict kwam een gelukkig einde.

BOLIVARS STERFDAG.

Op initiatief van den Consul-Generaal van de Verenigde Staten van Venezuela op Curaçao, den Heer Pedro Rodriguez Berroeta, heeft zich een „Comité 17 December" gevormd ter herdenking van het eerste eeuwfeest van de overbrenging van het gebeente van Simón Bolivar van Santa Marta (Colombia) naar zijn geboorteplaats, Caracas. Op deze dag herdenkt men tevens de 112e sterfdag van dezen groten held, met wien onze Louis Brion samen de vrijheid van Venezuela en Colombia bevochten heeft.

Het ere-voorzitterschap is aangeboden aan den Heer Pedro Rodriguez Berroeta, den Venezolaansen Consul-Generaal. In het opgerichte comité hebben de volgende Heren zitting: Pedro Pinto A., voorzitter; John A. de Jongh, ondervoorzitter; Johan E. Mauricio, penningmeester; Ramón Diaz Chirino, secretaris; Pastoor Petrus Elie O.P., geestelijk adviseur; Pedro E. Portillo A.; Ismaël Cardoze; Constan Casiano; Manuel Alfonso B.; Francisco Pelucarte; Edmundo Alvarez; Efrain Lugo; Emilio Gosen; Anibal M. Gómez, Medardo Luis Fernandez, leden.

GEMEENSCHAPPELIJKE CIRCULATIEBANK VOOR SURINAME EN CURAÇAO.

Aan de besprekingen bij de Surinaamse Begroting ontlenen wij het volgende:

Met betrekking tot het algemeen financieel beleid werd aan het Bestuur in overweging gegeven, op het voetspoor van Curaçao, de alhier opererende circulatiebank in Gouvernements exploitatie te nemen, wanneer het thans verleend octrooi aan de Surinaamse Bank een einde neemt.

Wat de eventuele verlenging van het op 31 December 1943 aflopend octrooi betreft, werd, indien mogelijk, gaarne van het Bestuur vernomen of de door de Nederlandse Regering benoemde commissie voor het uitbrengen van advies ter zake, reeds een rapport heeft ingediend en zo ja, hoe dat rapport luidt.

Gaarne zou men omtrent het oprichten van een gemeenschappelijke circulatiebank voor Suriname en Curaçao 's Bestuurs standpunt vernemen. In elk geval achtten de hier aan het woord zijnde leden een gemeenschappelijke bankinstelling zeer bevorderlijk aan de economische samenwerking tussen beide gebiedsdelen.

NED. ANT. TENNIS BOND.

De Nederlandse Antillen Lawn Tennis Bond alhier, deelt ons mede, dat de Gouverneur van Curaçao bij beschikking No. 6468 d.d. 20 October 1942 zijn Statuten heeft goedgekeurd en deze vereniging mitsdien heeft erkend als zedelijk lichaam.

VERKEERSONGELUKKEN.

Dezer dagen vond op de weg naar Santa Rosa een aanrijding plaats tussen een personenauto en een Amerikaanse vrachtauto.

De personenauto botste, terwijl zij te veel links van de weg reed, tegen het linker achterwiel van de vrachttruck, tengevolge waarvan de vrachtauto aanzienlijke schade is opgelopen. Persoonlijke ongelukken kwamen niet voor.

* * *

Maandagavond had op de Hoofdverkeersweg om het Schottegat, ter hoogte van Klein Davelaar, een aanrijding plaats tussen autobus en een vrachtauto.

De autobus stond aan de rechterzijde van de weg, gedeeltelijk op de berm, stil, terwijl de bestuurder hiervan bezig was het linker achterwiel te repareren. Het was schemer donker en de lichten van de autobus waren ontstoken.

De bestuurder van de vrachtauto reed met een zeer hoge snelheid door de bocht van Zeelandia, verloor de beheersing over het stuur en botste tegen de achterzijde van de autobus.

De verkeersafdeling stelt een onderzoek in. Beide autorijtuigen waren ernstig beschadigd.

* * *

Maandagmorgen reed een vrachtauto met grote snelheid in de richting van de Saliña. Daar het wegdek tengevolge van de regenval nat was, begon de auto twee maal van de rechternaar de linkerzijde van de weg te slippen, draaide daarna geheel om, en botste met haar achterzijde tegen een lichtpaal aan.

Van de lichtpaal knapten twee draden, die naar een aldaar gelegen perceel liepen, tengevolge waarvan kortsluiting ontstond.

* * *

Het autorijdend publiek wordt nogmaals ten overvloede verzocht, na regenval en dus gladheid der wegen, de uiterste voorzichtigheid te betrachten. Men verlieze niet uit het oog, dat het slipgevaar onder die omstandigheden buitengewoon groot is en den onvoorzichtigen automobilist parten speelt.

ARUBA.

RUSSIAN WAR RELIEF FUND.

Men is bezig hier op Aruba geld in te zamelen voor de dappere Russen, die strijden tegen de Nazies. Dit mooi initiatief gaat uit van de heren Haim Gottfried en Mathias Grutzeski, die met vergunning van den Gezaghebber overal rond gaan in de handel, die reeds royaal aan het bijdragen is. Er werd tegen het eind van de vorige week door ongeveer 40 mensen ruim ƒ 3,500.— bijeengebracht d.i. slechts een klein gedeelte van de stad, dat door de bovengenoemde Heren tot nog toe bezocht is. Er zijn er die ƒ 500 weer anderen die ƒ 250, 150, ƒ 100 spontaan bijdroegen en het ziet er naar uit, dat men een mooie som bij elkaar zal krijgen. Dit fonds is een onderdeel van het „Russian war relief fund" gevestigd te New York, dat ten doel heeft wollen kleren schoeisels enz. te kopen ter verzending naar Rusland voor de dappere Russen, die tegen de Hunnen vechten.

SPORT - RUBRIEK.

Officiële Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN
Van Zondag 8 Nov 1942.

A-Klasse	Atlanta 1 — Arsenal 1	9—0.
Res.A-Klasse	S.U.B.T. 2 — Independiente 2	6—1.

Toegelaten als Bondsscheidsrechters de Heren: M. Brakke en J. Pengel.

ATTENTIE HEREN SCHEIDSRECHTERS.

Met het oog op de vroeg invallende duisternis dienen alle Res.A-Klasse wedstrijden, welke een A-Klasse wedstrijd voorafgaan, tot nader aankondiging om 16 uur precies gestopt te worden.

De verenigingen „Asenal", „Atlanta" en Transvaal zijn respectievelijk beboet met ƒ 2.50 ingevolge artikel 8 sub 5 R.C.W.

INSCHRIJVING: Independiente, L.M. Adames en Ch. J. Lierop.
AFSCHRIJVING: Independiente Jr. H. Lei.